

Fehmi SALIK
Serbest Vezin Şiir Yarışması Birincisi
Rumuz Çiğdem

BAŞİNSAN

-Ulu Pir'ime; o "başinsan"a...

Tanrı elçiler saldı yeryüzüne
O, yücelerde bir yerdeydi
Görev verdi her birine
Kuşun kanadında
Kitaplar indirdi kimilerine
Bunlardan birinde
"Oku" dedi insanlığa
Tanrı'nın sesiydi bu
İlk komut
İlk buyruktu
Hazır ola geçti insanoğlu
Adını kendi koyduğu kutsalının önünde
El bağladı
Selam durdu...

Sonra bir ulu kişi
Bir yüce Pir
Bir "başinsan"
Kulak verdi bu sese
Besledi, büyüttü onu
"En büyük kitap insandır" dedi
Yayıldı bu ses
Meyvesi kutsal bir ağaç gibi
Kök saldı Anadolu toprağına
Gönüllerde filizlendi
Kuşaktan kuşağına
Dilden dile
Sürdü geldi
Tanrısal bir gücü bu
Tanrısal bir buyruk
Ayrımı yok
Ne din
Ne dil
Ne renk
Ne uyruk
Bir muştuydu insanlığa...

İnsan büyük
İnsan sınırsız bir umman
Sonsuz bir derinlik
Bitip tükenmeyen bir roman
Bal tadında bir şiir
Zakkum acılığında bir öfke
Bilinmezi çok bir denklem

Gözünün birinde sevgi
Birinde nefret
Kördüğümleşmiş bir problem
Bir yanı gül açar rengârenk
Bir yanı kan döker kıpkızıl
İşaret buyurur Ulu Pir
“Dal bu ummana” der
“Hadi gir...”

Bir yanda düğün
Bir yanda ölüm
Bir yanda keyif
Bir yanda zulüm
Düşünür Ulu Pir
Her sözcüğü bir hikmet
Her tümcesi bir şiir
Tutar aynasını insanlığa
Yer ıştır
Gök ıştır
Işır neki var tüm yaratık
Çınlar durur kulaklarda
Onun sesidir artık
Uyarır insanı
“Kendini oku
Kendini tanı...”

Yazar öğretisini Ulu Pir:
“Kendini tanırsan eğer
Alırsan insanın cevher yanını
Ne gözünden yaş
Ne bedeninden kan akar
Ne zindana dolar insanlar
Ne de böyle
İnsan insanı yakar
Özgürce uçar havada kuşlar
Börtü böcek
Keyfince sürünür toprakta
Garez
Kin
İntikam
Uzak durur senden
Eşitliği
Paylaşımı
Barışı yeğlersin sen
Çünkü sen insansın...”

Buyruğun başım üstüne Pir'im
Başım gözüm üstüne
Söz olsun
Yemin olsun
“Kitap” dediğin insanı
Tutkuyla
Hazla okuyacağım
Büyüteceğim insan yanımı
İnsan yanımı çoğaltacağım...